
KEN

2023-2027

RAPORT

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Nazwa i siedziba szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska

Okres ewaluacji

1.10.2019–11.05.2025

Nazwa podmiotu prowadzącego szkołę doktorską

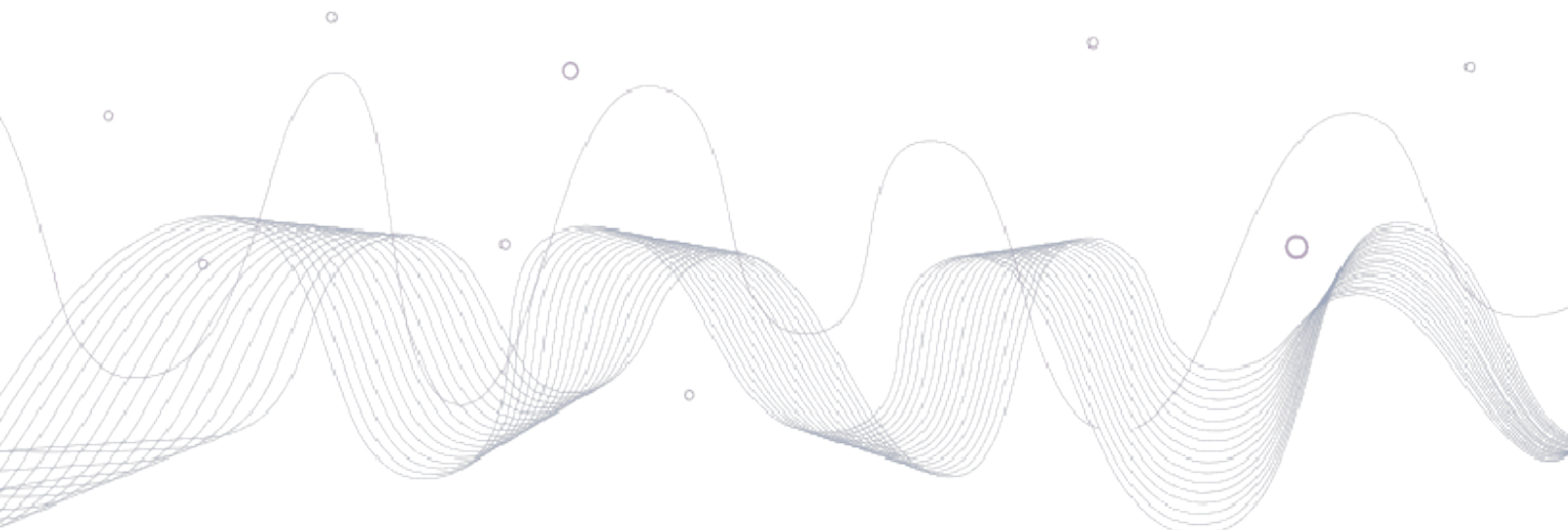
Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Podmioty współprowadzące szkołę doktorską (gdy jest prowadzona wspólnie)

-

Data sporządzenia raportu

22.07.2025

Skład zespołu oceniającego:

Przewodniczący:

Bartosz Frączek

Sekretarz:

Damian Kostyła

Członkowie:

Barbara Kaczorowska

Marek Sibinskiy

Jadwiga Sawicka

SPIS TREŚCI

I. Ogólne informacje o szkole doktorskiej	5
II. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	6
III. Współpraca podmiotu z samorządem doktorantów	8
IV. Informacje dotyczące szkoły doktorskiej, do których odnoszą się kryteria ustawowe	10
V. Opinia końcowa i rekomendacje	27
VI. Ocena i uzasadnienie	29

I. OGÓLNE INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ

Nazwa szkoły	Szkoła Doktorska
Data utworzenia	2019
Data rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej	1.10.2019
Podmiot współpracujący przy prowadzeniu kształcenia (nie chodzi o podmioty współtworzące szkołę doktorską)	-
Dziedzina/dziedziny nauki lub sztuki, w której prowadzone jest kształcenie	Dziedzina sztuki (od: 01-01-2018)
Dyscyplina/dyscypliny naukowe lub artystyczne, w których prowadzone jest kształcenie	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki (od: 01-01-2018)
Nazwa/zakres programu kształcenia	sztuki projektowe Sztuki piękne konserwacja i restauracja dzieł sztuki Szkoła Doktorska
Liczba osób prowadzących zajęcia	45
Liczba doktorantów odbywających kształcenie w szkole doktorskiej (według stanu na dzień 12.05.2025)	39
Liczba promotorów sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 12.05.2025)	23
Liczba promotorów pomocniczych sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 12.05.2025)	8

II. INFORMACJA O WIZYTACJI I JEJ PRZEBIEGU

W dniu 27 listopada 2025 roku, w godzinach od 9:00 do 14:30, przeprowadzona została wizytacja Szkoły Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, koncentrująca się na kształceniu doktorantów w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Wizytacja, realizowana zgodnie z wcześniej ustalonym harmonogramem, odbywała się w pomieszczeniach udostępnionych przez ocenianą jednostkę.

Procedurę zainicjowało spotkanie zespołu oceniającego z kolegium rektorskim oraz władzami Szkoły Doktorskiej, podczas którego zaprezentowano szczegółowy plan działań oraz omówiono strategiczną rolę dyscypliny w kontekście realizacji celów instytucji. Spotkanie to zostało uznane przez komisję za niezwykle istotne, merytorycznie bogate i porządkujące wiedzę na temat funkcjonowania szkoły. Kolejnym etapem było posiedzenie z zespołem odpowiedzialnym za przygotowanie raportu samooceny oraz z administracją szkoły, włączając osoby przygotowujące poszczególne kryteria raportu samooceny. Dyskusja objęła kluczowe aspekty, takie jak adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, metody ich weryfikacji, kwalifikacje kadry dydaktycznej, jakość procesu rekrutacji, system opieki naukowej i wsparcia, przebieg oceny śródkresowej, politykę umiędzynarodowienia oraz ogólną skuteczność kształcenia. Interakcja ta umożliwiła zespołowi oceniającemu uzyskanie kompleksowej perspektywy na strukturę i mechanizmy kształcenia doktorantów.

Następnie przeprowadzono konsultacje z kadrami dydaktyczną, opiekunami naukowymi oraz reprezentantami Rady Dyscypliny Naukowej, celem zebrania opinii na temat funkcjonowania szkoły z punktu widzenia osób bezpośrednio zaangażowanych w proces dydaktyczno-badawczy. Równolegle dokonano analizy wybranej losowo dokumentacji, obejmującej indywidualne plany badawcze oraz protokoły ocen śródkresowych, co pozwoliło na praktyczną weryfikację przyjętych procedur. W kolejnej sesji odbyło się spotkanie z doktorantami oraz przedstawicielami samorządu, poświęcone ocenie jakości kształcenia, funkcjonalności szkoły oraz współpracy z władzami uczelni. Frekwencja na wszystkich spotkaniach była zadowalająca. Proces wizytacji zamknęło wewnętrzne spotkanie podsumowujące zespół oceniającego oraz spotkanie końcowe z władzami Szkoły Doktorskiej, w trakcie, którego omówiono dalsze etapy postępowania ewaluacyjnego.

Szkoła Doktorska zapewniła pełny dostęp do wymaganej dokumentacji, a uczestnicy spotkań udzielili wyczerpujących odpowiedzi na pytania komisji. W ramach weryfikacji na miejscu, zespół zapoznał się z szerokim spektrum materiałów, w tym z indywidualnymi planami badawczymi, protokołami ocen śródkresowych, dokumentacją rekrutacyjną, dowodami umiędzynarodowienia, potwierdzeniami dostępności infrastruktury oraz informacjami dotyczącymi doboru kadry. Dzięki temu zespół oceniający zebrał wyczerpujące informacje, umożliwiające rzetelną ocenę wszystkich kluczowych kryteriów, do których zaliczają się: adekwatność programu kształcenia i planów badawczych do efektów uczenia się na poziomie 8 PRK oraz ich realizacji, metody weryfikacji wspomnianych efektów, kwalifikacje nauczycieli akademickich, jakość procesu rekrutacji, poziom opieki naukowej i wsparcia, rzetelność oceny śródkresowej, stopień umiędzynarodowienia, skuteczność kształcenia, a także jakość współpracy z samorządem doktorantów. Przygotowane przez Szkołę opisy służące ocenie tych kryteriów były kompletne i wyczerpujące.

Po przeprowadzonej analizie wszystkie wskazane kryteria zostały przez zespół oceniający

ocenione pozytywnie, nie odnotowując przy tym istotnych uchybień lub braków. Ewentualne sugestie, mające na celu dalszy rozwój jednostki, zostały sformułowane w odrębnym rozdziale. W ujęciu całościowym działalność Szkoły Doktorskiej ASP im. Jana Matejki w Krakowie zasługuje na pozytywną ocenę, oferując doktorantom solidne wsparcie zarówno organizacyjne, jak i merytoryczne, oraz funkcjonując w zgodzie z obowiązującymi standardami formalnymi i akademickimi.

III. WSPÓŁPRACA PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Szkoła Doktorska Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie wypracowała instytucjonalny, systemowy model zaangażowania osób doktoranckich w życie i zarządzanie jednostką, który stanowi przykład dobrej praktyki w zakresie demokratyzacji środowiska akademickiego i zarządzania opartego na dialogu. Podstawę tego modelu tworzy ściśle, instytucjonalnie ugruntowana współpraca z Samorządem Doktorantów, która wykracza poza formalny obowiązek, przekształcając się w rzeczywisty instrument podnoszenia jakości kształcenia oraz wzmacniania społeczności akademickiej.

Kluczowym aspektem jest pełna, aktywna reprezentacja doktorantów we wszystkich kluczowych gremiach decyzyjnych uczelni. Obecność przedstawicieli środowiska doktoranckiego w Senacie ASP, Radzie Szkoły Doktorskiej, Komisji Rekrutacyjnej, Komisjach ds. Struktury i Programu Studiów, Statutu i Programów, a także w komisjach dyscyplinarnych, zapewnia ciągły przepływ informacji oraz umożliwia bezpośredni wpływ na kształtowanie polityki naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej. Ta wielopłaszczyznowa partycypacja gwarantuje, że głos osób doktoranckich jest słyszalny i brany pod uwagę na każdym etapie procesów decyzyjnych.

Mechanizmy dialogu uzupełniane są przez cykliczne spotkania służące wymianie informacji oraz konsultacjom w kluczowych obszarach, takich jak program kształcenia, efekty uczenia się, kadra dydaktyczna czy regulaminy. Procedura opiniowania przez Samorząd kluczowych dokumentów związanych z procesem dydaktycznym ma charakter nie tylko formalny, lecz również skuteczny merytorycznie. Dowodem na realną efektywność tego mechanizmu jest przyznanie dodatkowych godzin dydaktycznych z zakresu prawa autorskiego jako bezpośrednia odpowiedź na sformalizowany wniosek Samorządu. Fakt ten jednoznacznie wskazuje, że zgłaszane uwagi i postulaty są analizowane i – w przypadkach uzasadnionych merytorycznie – sukcesywnie wdrażane, co buduje zaufanie i poczucie sprawczości wśród osób doktoranckich.

Relacje pomiędzy Dyrekcją Szkoły a Samorządem Doktorantów charakteryzują się otwartością i zaangażowaniem, co przekłada się na wysoki poziom współpracy. Ta kultura dialogu znajduje również odzwierciedlenie w konstruktywnym podejściu do rozwiązywania sporadycznie występujących trudności związanych z realizacją Indywidualnych Planów Badawczych (IPB), gdzie administracja szkoły oferuje wsparcie. Ponadto, szkoła aktywnie wspiera rozwój osób doktoranckich poprzez współpracę z jednostkami zewnętrznymi, umożliwiając realizację założeń IPB w szerszym kontekście środowiska artystyczno-badawczego. Działalność twórcza i badawcza osób doktoranckich jest dostrzegana i doceniana przez władze szkoły, co motywuje środowisko. Incydentalne sytuacje konfliktowe rozwiązywane są za pomocą mediacji, co dodatkowo potwierdza dojrzałość przyjętego modelu komunikacji opartego na poszukiwaniu consensusu. Pozytywny klimat współpracy potwierdza aktywna postawa samych osób doktoranckich, którzy chętnie angażują się we wspólne inicjatywy, podkreślając tym samym jakość dydaktyki i działań wspierających.

Mimo tych licznych mocnych stron, w strukturze wewnętrznej ewaluacji szkoły identyfikuje się istotną lukę systemową. Brak jest sformalizowanego, cyklicznego mechanizmu ewaluacji zajęć dydaktycznych przez ich bezpośrednich uczestników – osób doktoranckich. Wprowadzenie takiego narzędzia (w formie ankietyzacji, regularnych forów dyskusyjnych czy paneli ewaluacyjnych) stanowiłoby niezbędną doposażenie istniejącego systemu partycypacji.

Pozwoliłoby ono na systematyczny, anonimowy i oparty na konkretnych danych feedback dotyczący jakości poszczególnych kursów, metod nauczania oraz współpracy z wykładowcami. Podsumowując, Szkoła Doktorska ASP w Krakowie prezentuje model zarządzania oparty na głębokiej, instytucjonalnej partycypacji osób doktoranckich, który skutecznie służy podnoszeniu jakości kształcenia, wzmocnieniu roli osób doktoranckich w społeczności akademickiej oraz budowaniu przejrzystych i opartych na zaufaniu relacji.

IV. INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKOŁY DOKTORSKIEJ, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ KRYTERIA USTAWOWE

- Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja:**

Poziom 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji reprezentuje najwyższy szczebel w hierarchii kompetencji akademickich, definiowany poprzez posiadanie zaawansowanej i krytycznie ugruntowanej wiedzy specjalistycznej, mistrzostwo w zakresie złożonych umiejętności badawczych oraz wysoce rozwinięte kompetencje społeczne. Osoba osiągająca ten poziom wykazuje pełną zdolność do całkowicie samodzielnego, autonomicznego projektowania, inicjowania i prowadzenia oryginalnych prac badawczych i artystycznych, których celem jest generowanie nowych wartości poznawczych.

Sposobem osiągnięcia efektów uczenia się, właściwych dla poziomu 8 PRK jest realizacja zajęć w ramach **programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych**, sformułowanych zgodnie z wymogami PSWiN (art. 201 ust. 3). Zgodnie z regulaminem SD ASP im. Jana Matejki w Krakowie programy kształcenia ustala Senat na wniosek Dyrektora. Projekt oraz jego zmiany opracowuje Rada, wymagane jest zasięgnięcie opinii Samorządu Doktorantów. Program zajęć przewiduje kształcenie przez 6 semestrów. Zajęcia rozłożone są z większą częstotliwością przez pierwsze 4 semestry, dwa ostatnie przeznaczone są na zakończenie IPB i przygotowanie rozprawy. Cały cykl dydaktyczny wynosi 532 godziny. Przedmioty zostały podzielone na 3 moduły: teoretyczny (112 godz.), praktyczny (338 godz.) i seminaria doktoranckie (82 godz.), 288 godz. to zajęcia obowiązkowe, 244 fakultatywne. Moduł 1 zawiera wykłady monograficzne i kursy wydziałowe z szerokiego obszaru filozofii, estetyki, teorii i historii sztuki itp. Moduł 2 zawiera 158 godz. z zagadnieniami dot. nowoczesnych metod komunikacji, metodologii badań, prawie autorskim itp. oraz 180 godz. praktyki dydaktycznej. Moduł 3 to seminaria kierunkowe i doktoranckie oraz (nieokreślona w godz. dydaktycznej) własna praca osoby doktoranckiej. Podczas wizyty Komisja zwróciła uwagę na niewielką liczbę godzin seminariów. Mimo tej sytuacji, wszystkie strony uznały taki układ za wystarczający, jednocześnie podkreślając możliwość ustawicznego, nieregulowanego formalnie kontaktu z osobami promotorskimi. Wszyscy zdawali sobie sprawę, że potrzebne zwiększenie liczby godzin może być trudne do zrealizowania ze względów finansowych. Wyrażano obawy że zmiana zapisów spowoduje niedofinansowanie SD a co za tym idzie jej niepewny los. Zwracano uwagę na niskie stawki za godziny dydaktyczne. Mimo powyższych trudności, tak skonstruowany plan kształcenia pozwala zapewnić warunki do osiągnięcia efektów uczenia się właściwych dla poziomu 8 PRK. Uwzględniono w nich wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne, są właściwie sformułowane wobec dyscypliny. Są konkretne i mierzalne oraz przypisane do konkretnych modułów lub/i przedmiotów, dopasowane odpowiednio do celów kształcenia i metod ich weryfikacji. Plan kształcenia, siatka godzin ulegały w ciągu lat modyfikacji. Wydaje się, że trwa ciągła merytoryczna dyskusja pomiędzy wszystkimi podmiotami SD, co ważne uwzględniany jest bardzo często głos osób doktoranckich. Rozważenia wymaga wydłużanie kształcenia przez osoby doktoranckie ponad 6-semesteralny program. W SD ASP im. J. Matejki, decyzje w tym zakresie podejmowane są indywidualne, ze względu na szczególną sytuację. Generalnie jest to sytuacja niekorzystna (o czym zajądą sobie sprawę osoby doktoranckie), wydłużenie studiowania jednych może skutkować zmniejszeniem następnego naboru do SD. Regulamin SD ASP im. J. Matejki precyzyjnie formułuje zawartość i zasady Indywidualnego Planu Badawczego. IPPB jest przygotowywany przez osobę doktorancką w porozumieniu z promotorską, oraz opcjonalnie z promotorem pomocniczym. Zawierać powinien: temat pracy badawczej, opis planowanych metod, spodziewane efekty, harmonogram realizacji pracy

badawczej w tym planowane upublicznienia, termin złożenia rozprawy doktorskiej. Formularz zawiera wszystkie te elementy i jest w tym zakresie zgodny z wymogami ustawy (art. 202 PSWiN). Udostępnione do wglądu, podczas wizyty Komisji wybrane IPB, potwierdziły poprawność konstrukcji, zasadność i kompletność tych dokumentów. Osoba doktorancka składa IPB do Rady SD w terminie 3 miesięcy od dnia powołania osoby promotorskiej. Rada może wydać rekomendacje, które pozwalają poprawić projekt. Również osoba doktorancka za zgodą promotorską, może złożyć korektę IPB. Zmiany za każdym razem podlegają głosowaniu Rady. Analizowane, podczas wizytacji, wybrane IPB wypełniały kryteria wymagań i charakteryzowały się wysoką jakością, została wobec nich zastosowana właściwa procedura zarówno merytoryczna jak i organizacyjna.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 1 zostało spełnione.

- **Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK:**

W kontekście zapewniania najwyższych standardów jakości kształcenia na poziomie szkoły doktorskiej, niezwykle istotnym aspektem jest precyzyjnie określony i odpowiednio realizowany proces weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się, odpowiadających kwalifikacjom na poziomie 8. Polskiej Ramy Kwalifikacji. Szczegółowy opis przyjętych w tym zakresie procedur został zawarty w sekcji 4.2 stosownego Raportu samooceny jednostki. Szkoła Doktorska Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie wdraża oraz stale doskonali wieloaspektowy, zintegrowany system oceny, którego fundamentalnym założeniem jest kompleksowe i wielowymiarowe mierzenie postępów osób doktoranckich. System ten w sposób celowy i komplementarny łączy dwa kluczowe moduły ewaluacyjne. Pierwszy z nich obejmuje standardową weryfikację formalną, realizowaną poprzez zaliczenia oraz egzaminy w ramach obowiązkowego programu kursowego. Drugi, równoległy i nie mniej istotny moduł, koncentruje się na systematycznej, krytycznej ocenie rozwoju ścieżki badawczej oraz postępów w tworzeniu indywidualnej pracy naukowej osoby doktoranckiej. Taka dualna struktura systemu weryfikacji umożliwi holistyczne spojrzenie na kompetencje osoby aspirującej do stopnia doktora, oceniając zarówno opanowanie zaawansowanej wiedzy teoretycznej i metodologicznej, jak i praktyczne umiejętności jej twórczego zastosowania w samodzielnej działalności naukowej.

Efekty uczenia się są zgodne z wymaganiami na poziomie 8 PRK i obejmują trzy komplementarne obszary: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Zostały one opracowane z uwzględnieniem specyfiki dyscypliny w obszarze kształcenia w zakresie sztuki i podzielone na trzy moduły.

Moduł 1 to analiza współczesnej kultury wizualnej, filozofii kultury, estetyka i teoria sztuki. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w tym module są zróżnicowane i adekwatne do treści zajęć; oprócz prac pisemnych, pozwalają na wykorzystanie umiejętności projektowych (strona internetowa, prezentacja).

Moduł 2 poświęcony jest praktyce badawczej, współpracy z instytucjami, metodologii tekstów naukowych i edukacji artystycznej. Zróżnicowane sposoby weryfikacji efektów uczenia się w tym module są adekwatne do treści; metodologia tekstów teoretycznych przygotowuje do sporządzenia opisu pracy artystycznej z zachowaniem kryteriów stylu naukowego co jest ostateczną formą weryfikacji. Weryfikacja na podstawie obserwacji jest uzasadniona w przypadku nabywania umiejętności pracy w zespole (przygotowanie projektu kuratorskiego) i prowadzenia dyskusji.

Moduł 3: to seminaria kierunkowe, seminaria doktoranckie, własna praca artystyczno-badawcza. Weryfikacją są sprawozdania z realizacji Indywidualnego Planu Badawczego. Formularz IPB jest bardzo dobrze opracowany; cenne dla osób doktoranckich mogą być umieszczone na końcu *Objaśnienia*. Roczne sprawozdanie osoby doktoranckiej pozwala na ocenę różnych aspektów rozwoju badawczego i artystycznego. Informacje uzyskane poprzez precyzyjnie sformułowane zalecenia pozwalają na zwięzłe przedstawienie stanu realizacji IPB. Działalność artystyczna, dokumentowana są poprzez załączone portfolio, a upublicznienie prac, poprzez przedstawienie szczegółowej listy. Tak samo dokumentowane są wystąpienia na konferencjach krajowych i zagranicznych jak i działalność organizacyjna. Formularz corocznego sprawozdania osoby doktoranckiej jest dobrze przemyślanym i precyzyjnym narzędziem ukazującym stan realizacji IPB. Chociaż podczas spotkania z osobami doktoranckimi pojawiły się zastrzeżenia co do nadmiernie sformalizowanego języka formularzy to przedstawione do wglądu przykłady IPB i sprawozdań świadczą, że nie stanowiło to przeszkody dla jasnego przedstawienia koncepcji badań. W czasie spotkania

podkreślano także możliwość i życzliwość udzielanej pomocy ze strony administracji. W porównaniu z formularzem sprawozdania osoby doktoranckiej opinia osoby promotorskiej jest mniej pracochłonna; ogranicza się do wybrania jednej z dwu opcji: zadawalający/niezadawalający stan prac badawczych (uzasadnienie dotyczy tylko oceny niezadawalającej – max 500 znaków) i potwierdzenie zgodności przebiegu badań z IPB. Obszerniej promotor ocenia/uzasadnia zgodę na zmiany, rewizje, uszczegółowienia tematu (max 500 znaków) i / lub potwierdza konieczność podjęcia długotrwałych badań – w przypadku wniosku o przedłużenie kształcenia.

Szkoła doktorska deklaruje, że osoby doktoranckie mają dostęp do zasobów uczelni weryfikacją jest formularz „informacja o uczestnictwie w kursach wydziałowych” potwierdzany przez promotora. Promotor lub promotor w porozumieniu z opiekunami ocenia także (jako: zadawalającą/niezadawalającą) praktykę dydaktyczną. Formularz jest precyzyjnie opracowany; rozróżnione są formy samodzielnie prowadzonych zajęć (wykłady, seminaria, ćwiczenia, warsztaty, konsultacje), lub udział w prowadzeniu (ćwiczeń, warsztatów, konsultacji).

Na stronie internetowej SD w zakładce Nasze badania znajdują się bardzo dobrze opracowane materiały – krótkie filmy prezentujące tematykę i stopień zaawansowania realizacji IPB poszczególnych osób doktoranckich i załączona opinia oraz zalecenia komisji oceny śródkresowej, stanowią doskonały sposób weryfikacji.

Reasumując, weryfikacja efektów uczenia się w Szkole Doktorskiej jest systematyczna i wieloaspektowa, a formularze sprawozdań są przejrzyste i adekwatne do weryfikowanych treści. Przykłady dokumentacji przejrane w czasie wizytacji potwierdzają tę opinię.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 2 zostało spełnione.

- **Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej:**

Ocena kwalifikacji kadry dydaktycznej i naukowej prowadzącej kształcenie w Szkole Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie stanowi jeden z kluczowych elementów ewaluacji jakości kształcenia. Kompetencje nauczycieli akademickich i praktyków są podstawą realizacji programu zgodnego z wymaganiami 8. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. Od osób prowadzących zajęcia wymaga się wysokich kwalifikacji merytorycznych i artystyczno-naukowych, doświadczenia w pracy z osobami doktoranckimi oraz umiejętności funkcjonowania w środowisku interdyscyplinarnym, łączącym badania naukowe z praktyką twórczą.

Kadrę Szkoły Doktorskiej ASP tworzą uznani profesorowie, doktorzy habilitowani, doświadczeni badacze oraz praktycy, których dorobek potwierdzają publikacje naukowe, udział w projektach krajowych i międzynarodowych, wystawy, konserwacje dzieł sztuki oraz działalność kuratorska. Zespół obejmuje zarówno osobowości łączące intensywną praktykę artystyczną z refleksją teoretyczną, jak i specjalistów rozwijających nowoczesne technologie badań nad dziełem sztuki.

Różnorodność reprezentowanych dyscyplin i obszarów badawczych – od konserwatorstwa i technologii dzieł sztuki, przez sztuki wizualne, performans i nowe media, po teorię, filozofię i estetykę sztuki – nadaje kształceniu wyraźnie interdyscyplinarny charakter. Kadra aktywnie uczestniczy w międzynarodowym obiegu naukowym i artystycznym, realizuje projekty badawcze finansowane ze środków krajowych i europejskich oraz pełni funkcje promotorów i opiekunów naukowych osób doktoranckich. W dydaktyce kładzie się nacisk na rozwój autonomii twórczej, krytycznego myślenia, eksperymentu oraz wysokich standardów metodologicznych i etycznych.

Dyrektor Szkoły Doktorskiej ASP prowadzi systematyczną ewaluację pracy kadry dydaktycznej i naukowej, obejmującą:

1. ocenę jakości zajęć na podstawie anonimowych ankiet osób doktoranckich,
2. dostępność prowadzących i jakość konsultacji,
3. aktywność naukową, artystyczną, konserwatorską i projektową,
4. zaangażowanie organizacyjne w życie Szkoły Doktorskiej,
5. efektywność opieki promotorской, w tym wspólne publikacje, wystawy i projekty badawcze.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 3 zostało spełnione.

- **Jakość procesu rekrutacji:**

Procedura rekrutacyjna osób kandydujących do Szkoły Doktorskiej została szczegółowo przedstawiona w rozdziale 4.4 Raportu samooceny. Charakteryzuje się ona wieloetapowością, a jej fundamentem są zasady konkurencyjności oraz pełnej przejrzystości. Całość procesu realizowana jest w ścisłym odniesieniu do opublikowanych aktów prawa wewnętrznego, w szczególności uchwał Senatu. Dla zapewnienia transparentności i równego traktowania wszystkich uczestników, dokumenty regulujące rekrutację są publicznie udostępniane zarówno w Biuletynie Informacji Publicznej, jak i na oficjalnych witrynach internetowych Uczelni. Taki sposób postępowania stanowi gwarancję przestrzegania standardów równości szans i otwartości procedur.

Proces rekrutacyjny do Szkoły Doktorskiej przy Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, regulowany przez stosowne uchwały Senatu tejże uczelni, ma charakter cykliczny i odbywa się każdego roku. Zasady oraz szczegółowe warunki naboru są ustalane i podawane do publicznej wiadomości z wyprzedzeniem sześciu miesięcy przed rozpoczęciem procedury. Strona internetowa stanowi centralny, wiarygodny zasób informacyjny dla osób kandydujących, umożliwiając im rzetelne przygotowanie się do wszystkich etapów postępowania rekrutacyjnego. W sekcji materiałów do pobrania, z podziałem na kategorię „dla kandydata” oraz „dla doktoranta”, dostępna jest niezbędna dokumentacja aplikacyjna, która następnie musi zostać załączona w systemie Akademus w trakcie składania wniosku. W trosce o potrzeby osób kandydujących z zagranicy udostępniono anglojęzyczne wersje obowiązujących dokumentów, należy jednak podkreślić, że sama ścieżka kształcenia nie jest prowadzona w języku obcym. Istotnym walorem zgromadzenia informacji w jednym portalu jest możliwość zapoznania się przez osoby aplikujące z programem zajęć oraz harmonogramem z poprzedniego roku akademickiego, co pozwala na uzyskanie wglądu w przyszłe wymagania edukacyjne i odpowiednie do nich dostosowanie się.

Cała procedura rekrutacyjna realizowana jest przez Komisję Rekrutacyjną, która dokonuje oceny osób kandydujących w oparciu o konkursowy egzamin. Podczas tego egzaminu osób kandydujące prezentują swoją dokumentację artystyczną oraz plan programu badawczo-artystycznego. Punktacji podlegała zarówno ocena z rozmowy, jak i analiza przedłożonych materiałów, obejmujących tematykę oraz zakres projektu, a także portfolio ilustrujące dorobek artystyczny i naukowy. Suma uzyskanych punktów stanowi końcowy wynik rekrutacji. W przypadku uzyskania identycznej liczby punktów przez kilku kandydatów, o pozycji w rankingu decydowała najpierw punktacja za temat i zakres projektu badawczo-artystycznego, a następnie za poziom przedstawionego dorobku. Od 2025 roku podczas rekrutacji do SD obowiązuje dwuetapowy proces selekcji. W fazie pierwszej poddawane ocenie są wyłącznie dokumenty złożone przez kandydatów, a osiągnięty wynik punktowy decyduje o zakwalifikowaniu do etapu drugiego, którym jest rozmowa kwalifikacyjna. Komisja ocenia zarówno portfolio, jak i koncepcję projektu badawczego. Końcowy wynik rekrutacji stanowi suma punktów z obu etapów.

W kontekście Komisji Rekrutacyjnej należy odnotować, że jej skład ewoluował na przestrzeni lat. Zawsze była ona powoływana przez Rektora na wniosek Kierownika, a następnie Dyrektora Szkoły Doktorskiej. Początkowo, w roku 2019, komisja funkcjonowała w ramach trzech odrębnych zespołów, odpowiadających programom kształcenia: sztuk pięknych, sztuk projektowych oraz konserwacji dzieł sztuki. Ostateczną listę przyjętych ustalano na podstawie odrębnych rankingów wyników z trzech grup egzaminacyjnych. W roku 2020 dokonano

modyfikacji, tworząc jeden zespół złożony z nauczycieli akademickich reprezentujących każdy kierunek kształcenia w ASP oraz z pracownika o kompetencjach teoretycznych. W 2021 roku liczbę członków komisji zredukowano do pięciu osób: w skład weszło trzech specjalistów z dziedziny sztuk pięknych, projektowych oraz konserwacji i restauracji dzieł sztuki, jeden naukowiec teoretyk oraz przedstawiciel doktorantów. Obecnie, na mocy nowej uchwały Senatu, skład komisji zostanie poszerzony. Nowa struktura będzie obejmować 14 członków, w tym po jednym przedstawicielu z każdego z siedmiu kierunków kształcenia, trzech ekspertów zewnętrznych, jednego naukowca o kompetencjach teoretycznych oraz przedstawiciela doktorantów. Z grona tego Rada Szkoły Doktorskiej wyłoni siedmioosobowy zespół egzaminacyjny, który zostanie formalnie powołany przez Rektora. Pozostali członkowie pełniąc będą rolę rezerwową na wypadek nieprzewidzianych okoliczności uniemożliwiających udział któregoś z egzaminatorów.

Należy zauważyć, iż liczba aplikujących do Szkoły Doktorskiej corocznie znacząco przewyższa ustalony limit przyjęć. Limit ten wynosił dotychczas 6 miejsc, jednakże w nadchodzącej rekrutacji ulegnie zmniejszeniu do 4 miejsc. W roku 2019 zgłosiło się 62 kandydatów (z jedną skargą odwoławczą), zaś w 2020 roku jedynie 31. Liczba aplikacji wzrosła w 2021 roku do 66 (przy 2 odwołaniach i 5 umorzonych postępowaniach). W roku 2022 wnioski złożyło 50 osób (3 odwołania, 5 umorzeń), a w 2023 – 64 kandydatów. W roku ubiegłym, 2024, odnotowano znaczący wzrost popularności, z aż 100 osobami aplikującymi; wpłynęły 2 odwołania, z których jedno zostało uwzględnione, skutkując przyjęciem osoby kandydującej.

Odnosnie do specyficznej ścieżki, jaką jest doktorat wdrożeniowy, reguluje go ta sama Uchwała rekrutacyjna. Zgodnie z jej zapisami, do Szkoły Doktorskiej może zostać przyjęta osoba uczestnicząca w programie „doktorat wdrożeniowy” lub w innych programach stypendialnych, w tym zewnętrznych, po uzyskaniu zgody Rektora na ich realizację w ASP. Osoby kandydujące zainteresowane tą ścieżką kontaktują się w pierwszej kolejności z Dyrektorem Szkoły Doktorskiej oraz z Biurem Pozyskiwania Funduszy, które obsługuje przygotowanie wniosku w systemie OSF. Osoba kandydująca zobowiązana jest równolegle do wzięcia udziału w standardowej rekrutacji do Szkoły, będąc zatem pod opieką dwóch jednostek administracyjnych. Aktualnie w Szkole Doktorskiej kształcą się dwie osoby będące beneficjentami programu doktoratu wdrożeniowego, które w trakcie rekrutacji uzyskały jedne z najwyższych wyników.

Podsumowując procedurę rekrutacyjną do Szkoły Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych, należy stwierdzić, iż cechuje się ona wysokim poziomem organizacji oraz klarowną strukturą, mającą na celu zapewnienie sprawiedliwej i przejrzystej rywalizacji pomiędzy osobami ubiegającymi się o przyjęcie. Fundamentem tego procesu pozostaje transparentność reguł, przejawiająca się w szerokiej dostępności informacji oraz jawności ogłaszanych wyników, jak również w możliwości wniesienia odwołania. Istotną wartością dodaną jest wieloetapowy system oceny, który w połączeniu z troską o równość szans każdego kandydata, w tym o dostosowanie procedur do wymagań osób ze specjalnymi potrzebami, wzmacnia jego rzetelność i obiektywizm. Niemniej jednak, analiza wskazuje na pewne ewentualne niedoskonałości, do których zaliczyć można dynamikę modyfikacji kryteriów oraz pewną złożoność proceduralną. Identyfikacja tych aspektów wyznacza tym samym kierunki potencjalnych usprawnień, których wdrożenie w przyszłości mogłoby przyczynić się do dalszej optymalizacji całego procesu, zwiększając jego przyjazność dla potencjalnych uczestników przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowych standardów merytorycznych i etycznych.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 4 zostało spełnione.

- **Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej:** Szczegółowy opis jakości opieki promotorskiej znajduje się w rozdziale 4.5 Raportu Samooceny. Opieka promotorska w ramach ewaluowanego podmiotu odznacza się wyjątkowo wysokimi standardami, które znajdują swój wyraz na płaszczyźnie merytorycznej, organizacyjnej oraz etycznej. Charakterystyka ta wskazuje na jej kompleksowy poziom we wszystkich kluczowych wymiarach, co stanowi istotny wyznacznik jakości procesu kształcenia w szkole doktorskiej.

Szkoła Doktorska ASP im. Jana Matejki w Krakowie przywiązuje szczególną wagę do zapewnienia osobom doktoranckim wysokiej jakości opieki naukowej i artystycznej, wspierającej rozwój kompetencji badawczych, twórczych i dydaktycznych zgodnych z wymaganiami poziomu 8 PRK. Proces ten oparty jest na zasadzie partnerskiej współpracy, indywidualnego podejścia oraz dążeniu do tworzenia optymalnych warunków do prowadzenia samodzielnych badań i projektów artystycznych.

Dobór promotorów odbywa się zgodnie z zapisami regulaminu Szkoły Doktorskiej oraz ustawowymi kryteriami. Uwzględniana jest zgodność tematyczna planowanej rozprawy z profilem naukowym lub artystycznym promotora, jego dorobek, doświadczenie dydaktyczne oraz dostępność. Promotorzy oceniani są pod kątem kompetencji merytorycznych, organizacyjnych i interpersonalnych, a ich kandydatury zatwierdzane są przez Radę Szkoły Doktorskiej. Proces wyboru uwzględnia również aktywny udział osób doktoranckich i możliwość zmiany promotora w przypadku istotnych przesłanek.

System opieki naukowej i artystycznej w Szkole Doktorskiej ASP w Krakowie jest bezpośrednio zintegrowany z realizacją celów określonych w IPB. Promotorzy aktywnie towarzyszą osobom doktoranckim na każdym etapie wdrażania IPB – od konstruowania harmonogramu, przez pomoc w planowaniu wystaw, publikacji i działań popularyzatorskich, aż po aplikacje grantowe i wyjazdy badawcze. Konsultacje mają charakter systematyczny i są każdorazowo odnoszone do zapisów IPB. Postępy osób doktoranckich są oceniane nie tylko na podstawie efektów końcowych, ale także terminowości i jakości realizacji zadań zgodnych z planem. Promotorzy, wspólnie z promotorem pomocniczym (jeśli został wyznaczony), sporządzają okresowe opinie uwzględniające realizację IPB, a ich oceny stanowią podstawę zaliczeń rocznych i oceny śródkresowej. Istnieje również możliwość modyfikacji IPB w toku realizacji kształcenia – na wniosek osoby doktoranckiej i za zgodą osoby promotorskiej – co pozwala reagować na dynamiczne zmiany w projektach badawczych i artystycznych. Jakość opieki jest monitorowana m.in. poprzez ankiety osób doktoranckich oraz analizy Rady SD, która weryfikuje zgodność procesu opieki z założeniami programowymi oraz poziomem 8 PRK.

Osobom doktoranckim zapewnia się w miarę możliwości dostęp do specjalistycznych pracowni, warsztatów i laboratoriów, bibliotek oraz narzędzi cyfrowych wspierających realizację projektów. Szkoła Doktorska współpracuje z wieloma instytucjami kultury i nauki w Krakowie (min. Bunkier Sztuki, Zamek na Wawelu) i poza nim, co umożliwia uczestnictwo w wystawach, projektach kuratorskich i badaniach w kontekście międzynarodowym.

Uczelnia oferuje elastyczne rozwiązania dla osób doktoranckich w sytuacji rodzicielstwa, niepełnosprawności lub czasowych trudności życiowych. Działa Pełnomocniczka Rektora ds.

Osób z Niepełnosprawnościami oraz Rzeczniczka ds. Doktorantów, którzy wspierają osoby doktoranckie w rozwiązywaniu problemów formalnych i interpersonalnych. Rada SD oraz Dyrektor SD pozostają w stałym kontakcie z samorządem doktorantów, uwzględniając jego postulaty w zakresie warunków kształcenia i jakości opieki naukowej. Znaczącą rolę odgrywa także współpraca z ekspertami zewnętrznymi, w tym zagranicznymi. Osoby doktoranckie mają możliwość uczestniczenia w konsultacjach, warsztatach i wykładach gościnnych z udziałem twórców i badaczy z Polski i z zagranicy, co sprzyja umiędzynarodowieniu projektów oraz budowaniu sieci kontaktów. Inicjatywy te często wychodzą od samych osób doktoranckich i są wspierane przez Szkołę Doktorską.

Podsumowując, Szkoła Doktorska ASP w Krakowie zapewnia kompleksowy system opieki naukowej i artystycznej, dostosowany do specyfiki uczelni artystycznej i indywidualnych potrzeb osób doktoranckich. Przejrzyste procedury, aktywny udział promotorów w realizacji IPB, systematyczna ewaluacja oraz kultura partnerskiej współpracy stanowią fundament wysokiej jakości wsparcia na poziomie 8 PRK.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 5 zostało spełnione.

- **Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej:**

Ocena stanowi istotny i rygorystycznie wdrażany instrument zapewniania jakości kształcenia w szkołach doktorskich, pełniący kluczową rolę w monitorowaniu postępów realizacji indywidualnych planów badawczych. Pełni ona podwójną funkcję: z jednej strony diagnostyczną, pozwalającą na identyfikację oraz analizę potencjalnych trudności merytorycznych lub organizacyjnych w procesie przygotowywania rozprawy doktorskiej, z drugiej zaś – kontrolną, służącą weryfikacji zgodności przebiegu studiów z przyjętymi standardami oraz celami. Jednocześnie procedura oceny ma charakter wspierający, umożliwiając komisji oceniającej formułowanie szczegółowych rekomendacji, których wdrożenie może znacząco przyczynić się do dalszego rozwoju naukowego osoby doktoranckiej. Dzięki zastosowaniu przejrzystych i usystematyzowanych reguł postępowania, cały proces charakteryzuje się wysokim stopniem rzetelności oraz bezstronności, co zapewnia jego legitymizację w środowisku akademickim i stanowi fundament dla ciągłego doskonalenia instytucjonalnego.

Ocena śródkresowa prowadzona w Szkole Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie odbywa się w trakcie 4 semestru studiów doktoranckich (kwiecień, maj). Jej zakres to weryfikacja stopnia realizacji Indywidualnego Planu Badawczego (IPB), jest to artykułowane zarówno w regulaminie jak i w informacjach kierowanych do osób doktoranckich. Podkreśla się, że nie będą miały wpływu osiągnięcia nie uwzględnione w IPB. Podstawy prawne to ustawy: Ustawa PNiSW, oraz regulaminy: Regulamin SD i Zarządzenie Rektora ASP im. J. Matejki. Dokumenty są dostępne na stronie internetowej SD i BIP Uczelni - pochwalić należy syntetyczne i rzeczowe opracowanie w odpowiedniej zakładce, pozwala to w sposób przejrzysty zapoznać się z procedurą i właściwie się przygotować osobom studiującym. SD organizuje też dla nich spotkania temu poświęcone. Pod koniec 4 semestru ustalany jest termin złożenia, przez system teleinformatyczny, dokumentów: sprawozdania z realizacji IPB (ilustrowany tekst, wskazujący na konkretne punkty z IPB oraz określający stopień ich zrealizowania), wypowiedź audiowizualną (posumowanie dotychczasowych osiągnięć IPB), potwierdzenia osiągnięć uwzględnionych w IPB i opinię osób promotorskich. Dodatkowe instrukcje techniczne pozwalają właściwie przygotować dokumenty. Niezłożenie jest równoznaczne z nieprzystąpieniem do oceny. W latach 2021-24 do oceny przystąpiło odpowiednio: 5, 6, 8 i 6 osób. Wszystkie oceny były pozytywne, za wyjątkiem jednej; pojedyncze osoby skorzystały z przedłużenia terminu. Sama ocena, dokonywana przez Komisję Oceny Śródkresowej odbywa się niedługo później. Skład komisji wyłaniany jest prawidłowo, należy pochwalić za dobór osób eksperckich, zarówno ze względu na ich kompetencje jak i reprezentowanie środowisk spoza Uczelni (bywają całe takie składy). Zgodnie z ustawą Komisja Odwoławcza jest kompletowana jako nowe grono eksperckie. Cały proces jest transparentny i obiektywny. Posiedzenie Komisji Oceny Śródkresowej odbywa się w formie stacjonarnej lub zdalnej. Polega na analizie dokumentów osoby doktoranckiej, udostępnionych cyfrowo, w systemie elektronicznym ASP im. J. Matejki. Może być poszerzona o rozmowę z osobą doktorancką. Komisja podejmuje decyzję zwykłą większością głosów. Członek Komisji nie może wstrzymać się od głosu ale może zgłosić zdanie odrębne. Sporządzany jest protokół oraz uchwała wraz z uzasadnieniem oceny. Szczególnie istotne jest pisemne uzasadnienie – jest ono dla osoby doktoranckiej informacją zwrotną dot. dotychczasowych dokonań, może być również rekomendacją dotyczącą dalszego rozwoju. Dokumenty z oceny zostają przekazane przez Przewodniczącą Komisji do Biura SD w

terminie do 7 dni od dnia posiedzenia. Wtedy może się zapoznać osoba doktorancka. W przypadku oceny negatywnej przysługuje procedura odwoławcza. Publikacja oceny śródkresowej jest wymagana ustawą, SD ASP im. J. Matejki wyszła poza ten obowiązek i publikuje również materiały źródłowe na stronie internetowej SD oraz na BIP uczelni. W przypadku oceny negatywnej publikowany jest tylko wynik oraz uzasadnienie komisji. Cała strategia, zarówno dot. przygotowania oraz dokumentacji postępów realizacji IPB, procedura oceny, jak i dalsze postępowanie z rezultatem, powoduje osiągnięcie jednocześnie wielu celów: jawności, transparentności oceny śródkresowej, kontroli społecznej rzetelności procedury, jak również służy promocji dokonań i postaw artystycznych osób doktoranckich. Warto to podkreślić jako dobrą praktykę.

Podsumowując, system oceny śródkresowej w SD ASP im. J. Matejki wyróżnia się dzięki swojej przejrzystości, zaangażowaniu ekspertów zewnętrznych, kompleksowości pracy z materiałem źródłowym osób doktoranckich i upublicznieniu jej rezultatów.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 6 zostało spełnione.

- **Umiejdzynarodowienie:**

W kontekście całościowej oceny Szkoły Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, aspekt umiejdzynarodowienia, który został szczegółowo przedstawiony w rozdziale 4.7 Raportu samooceny, zasługuje na wyraźne pozytywne ocenę. Przeanalizowane i zaprezentowane działania w sposób przekonujący dokumentują zaangażowanie jednostki w budowanie środowiska badawczego o charakterze międzynarodowym, co stanowi istotny element jej strategii rozwojowej i potencjału naukowego.

Umiejdzynarodowienie stanowi jeden z kluczowych filarów funkcjonowania współczesnych szkół doktorskich w obszarze sztuki. Szkoła Doktorska Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie konsekwentnie realizuje strategię ukierunkowaną na rozwój współpracy międzynarodowej, która znajduje realne odzwierciedlenie w aktywności osób doktoranckich, kadry oraz partnerów zewnętrznych.

Umiejdzynarodowienie traktowane jest jako integralny element kształcenia artystycznego i badawczego. Obejmuje zarówno indywidualne ścieżki rozwoju osób doktoranckich (mobilność, stypendia, rezydencje), jak i działania instytucjonalne (projekty międzynarodowe, konferencje, partnerstwa). Strategia ta tworzy warunki do funkcjonowania osób doktoranckich w globalnym środowisku sztuki i nauki oraz podnosi jakość badań poprzez wymianę wiedzy i doświadczeń.

Do kluczowych działań należy udział w projekcie Struktury przeplatania: tkanina jako materiał, nośnik, metoda (2022–2024), realizowanym z Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi i Uniwersytetem w Bergen.

Istotnym elementem umiejdzynarodowienia było także dwukrotne zorganizowanie Blended Intensive Program (Erasmus+) w Budapeszcie (2023) i Krakowie (2024), z udziałem uczelni partnerskich z Węgier i Szwecji. Programy te promowały interdyscyplinarność, dialog międzykulturowy oraz refleksję nad badaniami artystycznymi.

Na uwagę zasługuje również konferencja CODS – Conference of Doctoral School (2023), przygotowana przez osoby doktoranckie, stanowiąca międzynarodową platformę wymiany doświadczeń w formule online.

Ważnym aspektem umiejdzynarodowienia są stypendia i rezydencje zagraniczne, w tym Fulbright Junior Research Award (2024–2025) oraz rezydencje artystyczne finansowane ze środków międzynarodowych. Osoby doktoranckie uczestniczą także w zagranicznych wystawach, konferencjach i programach mobilności, co potwierdza ich aktywne funkcjonowanie w międzynarodowym obiegu sztuki.

Opisane działania mają charakter systemowy i obejmują projekty badawcze, mobilność, konferencje, rezydencje oraz politykę językową. Istotnym elementem jest oddolna inicjatywa osób doktoranckich, świadcząca o skutecznym internalizowaniu strategii umiejdzynarodowienia.

Mocne strony

- spójna strategia umiędzynarodowienia,
- różnorodność form aktywności międzynarodowej,
- obecność osób doktoranckich w prestiżowych programach i instytucjach,
- wysoka jakość współpracy z kadrą zagraniczną.

Obszary do dalszego rozwoju

- rozszerzenie współpracy pozaeuropejskiej,
- systematyczne monitorowanie efektów umiędzynarodowienia,
- dalszy rozwój pełnych modułów dydaktycznych w języku angielskim.

Umiędzynarodowienie Szkoły Doktorskiej ASP w Krakowie oceniane jest bardzo wysoko. Działania te skutecznie integrują środowisko doktoranckie z globalnym obiegiem sztuki i nauki, wzmacniają prestiż jednostki i budują jej trwałą pozycję wśród międzynarodowych szkół doktorskich.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 7 zostało spełnione.

- **Skuteczność kształcenia doktorantów:**

Szkoła Doktorska ASP w Krakowie co roku przyjmuje 6 osób, a program kształcenia trwa 6 semestrów. Według przedstawionego raportu w okresie podlegającym ewaluacji osoby doktoranckie, które złożyły wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora stanowią 80 %, a 40 % osób uzyskało stopień doktora.

Jak wynika z raportu każdego roku osoby ubiegają się o przedłużenie kształcenia. Osoby doktoranckie mają dostęp do katalogu przyczyn umożliwiających przedłużenie terminu na złożenie rozprawy doktorskiej – są one wymienione w regulaminie umieszczonym na stronie internetowej SD. Możliwości skorzystania z przerwy w kształceniu, w razie wystąpienia okoliczności uniemożliwiających bądź utrudniających kontynuację kształcenia, są uregulowane w przepisach wewnętrznych (regulamin studiów) ASP – podmiotu prowadzącego szkołę doktorską.

W opinii osób doktoranckich wyrażanej w czasie spotkania 6 semestrów kształcenia nie jest wystarczającym okresem dla przeprowadzenia badań. Podobnego zdania są prowadzący, a w szczególności dotyczy to konserwacji dzieł sztuki, gdzie badania są często czasochłonne.

Autorzy raportu nie przedstawiają jednoznacznej opinii czy uważają ten fakt za niepokojący lub wymagający podjęcia kroków zaradczych.

Z wyjątkiem jednego przypadku (rocznik 2019, skreślenie z listy doktorantów), wszystkie przypadki są uzasadnione i spełniają warunki wymienione w regulaminie, jakimi są przyczyny zdrowotne, urlop macierzyński lub potwierdzona przez promotorów konieczność przeprowadzenia długotrwałych badań. Autorzy raportu przedstawiają analizę przypadków i podkreślają prawo i zasadność ubiegania się o przedłużenie, z uwagi na charakter badań, a także na możliwość wyjazdów badawczych. Jest to przekonujące wyjaśnienie, o ile przekłada się na artystyczną jakość.

Przedstawione wybrane przykłady osiągnięć osób doktoranckich świadczą o ich aktywności badawczej i wysokim poziomie kształcenia. Są to wymierne sukcesy w międzynarodowych konkursach (Pola Komarowa), zakończone realizacją permanentnej instalacji w przestrzeni publicznej (Karolina Hałatek), prezentacją pracy na prestiżowych festiwalach filmowych (Kinga Syrek) czy udziałem w międzynarodowym biennale (Jakub Świącicki). Osiągnięcia te wpisują się w indywidualne plany badawcze poszczególnych osób, co potwierdzają zarówno informacje na stronie internetowej SD (sylwetki osób doktoranckich) jak i przegląd dokumentacji.

Raport nie przedstawia danych dotyczących monitoringu karier, brak również informacji dotyczących wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia, funkcjonującego w formalnie, tj. w sposób ujęty w regulaminie Szkoły Doktorskiej. Z informacji o współpracy z samorządem wynika jednak, że osoby doktoranckie są obecne w gremiach decyzyjnych uczelni (np. Radzie Szkoły Doktorskiej, Komisji Rekrutacyjnej, Komisji ds. Struktury i Programu Studiów, Komisji ds. Statutu i Programów oraz w komisjach dyscyplinarnych.) Nieformalną możliwość reagowania na potrzeby grup doktoranckich stwarzają cykliczne spotkania z osobami doktoranckimi, które, jak piszą autorzy raportu „służą wymianie informacji oraz konsultacjom dotyczącym programu kształcenia, efektów uczenia się, kadry dydaktycznej i regulaminu”. Przykładem reakcji na sugestie zmiany jest przyznanie dodatkowych godzin z Prawa autorskiego na formalny wniosek samorządu.

Chociaż raport nie przedstawia informacji o ocenie jakości kształcenia za pomocą ankiet, to w czasie spotkania z osobami doktoranckimi, poruszona została kwestia możliwości wyrażenia krytycznej opinii o prowadzeniu zajęć w tej formie. Dyrektor SD podkreślił, że uwagi brane są pod uwagę, przy podejmowaniu decyzji o zatrudnianiu lub kontynuacji pracy przez osoby

prowadzące zajęcia.

Nieobecność danych dotyczących monitoringu karier absolwentów i absolwentek jest w pewnym stopniu niwelowana faktem, że strona internetowa i media społecznościowe dobrze dokumentują osiągnięcia osób doktoranckich. Ich obecność w obiegu galeryjnym, udział w ambitnych i szeroko zakrojonych projektach inicjowanych przez osoby wykładające w SD – dobrze rokuje na rozwój karier artystycznych po ukończeniu studiów. O skuteczności kształcenia świadczy udział osób doktoranckich w wystawach w problemowych wystawach w prestiżowych instytucjach kultury. Oprócz podanych w raporcie przykładów są to np. wystawa podsumowująca udział osób doktoranckich w międzynarodowym projekcie *Struktury Przeplatania: tkanina jako materiał, metoda nośnik*. (*SECOND SKIN Encounters* w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, 2023), *Antypodręcznik. Jak zbudować niewidzialne miejsce* w Centrum Sztuki Współczesnej Kronika w Bytomiu w 2023 (osoby doktoranckie: Jagoda Dobecka i Paweł Błęcki, kuratorka: Marta Lisok), wystawy *SUSTAINABILITY AND ACCESSIBILITY* w Instytucie Polskim we Wiedniu (osoby doktoranckie: Olga Konik i Jakub Świącicki, 2024) . wystawy Ali Savashevich w Cricotece w Krakowie i w OP ENHEIM we Wrocławiu (2024), Katarzyny Wyszokowskiej w Cricotece (2023), Agaty Jarosławiec w Muzeum Warszawy (2024). Osoby doktoranckie otrzymują cenione stypendia, takie jak: stypendium artystyczne Jakuba Świącickiego w Szanghaju (ICCI Art Valley 2024) i Yuli Kryvich w USA (ARTSLINK INTERNATIONAL FELLOWSHIPS, 2024), Kat Zavady (stypendium fundacji Fulbrighta Junior Research Award 2024).

Biorąc pod uwagę powyższe informacje kryterium 8 zostało spełnione.

V. OPINIA KOŃCOWA I REKOMENDACJE

Niniejszy raport ewaluacyjny, opracowany przez Zespół Oceniający, w sposób jednoznaczny potwierdza, iż proces kształcenia realizowany w Szkole Doktorskiej spełnia wymagania przypisane do poziomu 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Powyższa konkluzja znajduje swoje uzasadnienie w szczegółowej weryfikacji przedłożonego przez jednostkę raportu samooceny, dokładnej analizie kompletnej dokumentacji, jak również w bezpośrednich obserwacjach oraz informacjach pozyskanych w trakcie wizyty w siedzibie Szkoły Doktorskiej. Należy podkreślić, iż w analogiczny sposób spełnione zostały pozostałe kryteria ewaluacyjne, których szczegółowy opis oraz omówienie prezentowane są w niniejszym raporcie.

Zespół oceniający rekomenduje:

1. Wzmocnienie synergii badawczej w relacji promotor-doktorant.

Rekomenduje się intensyfikację działań na rzecz inicjowania i realizacji wspólnych przedsięwzięć badawczych pomiędzy promotorami a doktorantami. Należałoby stworzyć systemowe zachęty i ułatwienia formalno-organizacyjne dla koordynowania projektów, których efektem są współautorstwa publikacji naukowych, kuratorowanie wystaw czy realizacja projektów z zakresu art-research.

2. Wdrożenie instytucjonalnego programu wsparcia dla nowo zatrudnionych promotorów.

W celu podniesienia kompetencji dydaktycznych i metodologicznych kadry, zaleca się wprowadzenie formalnego, obowiązkowego programu mentoringowego skierowanego do nowych promotorów. Program ten powinien w szczególności obejmować zagadnienia specyfiki metodologicznej badań artystycznych oraz zasad tutoringów na poziomie doktorskim.

3. Poszerzenie oferty szkoleniowej z zakresu zaawansowanej dydaktyki i zarządzania nauką.

Konieczne jest zwiększenie dostępności oraz różnorodności wysokospecjalistycznych warsztatów i kursów dla promotorów, koncentrujących się na doskonaleniu umiejętności tutorskich, zarządzania projektami badawczymi oraz pozyskiwania funduszy zewnętrznych.

4. Internacjonalizacja procesu ewaluacji jakości badań.

W celu wzmocnienia obiektywizmu i podniesienia standardów, rekomenduje się rozszerzenie wewnętrznego systemu weryfikacji osiągnięć doktorantów o obowiązkową, zewnętrzną ocenę jakościową przez uznanych ekspertów z wiodących ośrodków zagranicznych.

5. Optymalizacja procedury oceny śródkresowej.

Zaleca się przeanalizowanie modelu oceny śródkresowej pod kątem zwiększenia częstotliwości oraz obowiązkowego charakteru bezpośrednich konsultacji doktoranta z Komisją. Taka modyfikacja pozwoliłaby na pogłębioną, merytoryczną dyskusję, dostarczając kompleksowej informacji zwrotnej i wzmacniając wpływ Komisji na indywidualizację, ewentualną korektę oraz efektywną finalizację Indywidualnego Planu Badawczego (IPB).

6. Stabilizacja i umiędzynarodowienie kadry dydaktycznej.

Wskazane jest opracowanie i wdrożenie długofalowej strategii współpracy z wybitnymi naukowcami i artystami z zagranicy, poprzez oferowanie długoterminowych kontraktów badawczo-dydaktycznych lub cyklicznych, powtarzalnych gościnnych wizyt.

7. Tworzenie międzynarodowych modułów dydaktycznych.

Rekomenduje się stopniowe wprowadzanie do programu szkoły wspólnych, interdyscyplinarnych modułów prowadzonych w formule tandemowej przez promotorów z ośrodków polskich i zagranicznych, co wzmocni wymiar komparatywny i sieciowanie w trakcie kształcenia.

8. Zwiększenie immersji językowej w środowisku naukowym.

Należy dążyć do systematycznego zwiększania udziału zajęć dydaktycznych i seminariów prowadzonych w języku angielskim przez międzynarodową kadre, co jest niezbędnym warunkiem pełnej integracji doktorantów z globalną przestrzenią naukową.

9. Systemowa promocja uczestnictwa w konsorcjach europejskich.

Konieczne jest wdrożenie aktywnej polityki zachęcającej i wspierającej doktorantów oraz ich promotorów w aplikowaniu o środki na udział w długoterminowych, międzynarodowych projektach badawczych, szczególnie w ramach programów ramowych Unii Europejskiej.

10. Obowiązkowa internacjonalizacja Indywidualnych Planów Badawczych.

Rekomenduje się, aby komponent międzynarodowy (np. staż badawczy za granicą, udział w konferencji międzynarodowej, współpraca z zagranicznym ośrodkiem) stał się obligatoryjnym, weryfikowanym elementem każdego Indywidualnego Planu Badawczego (IPB).

11. Instytucjonalne wsparcie w pozyskiwaniu grantów międzynarodowych.

Należy zinstytucjonalizować cykliczne, specjalistyczne szkolenia z zakresu przygotowywania i zarządzania międzynarodowymi projektami badawczymi oraz wnioskami grantowymi, prowadzone przez doświadczonych ekspertów.

12. Zwiększenie alokacji finansowej na działalność Szkoły Doktorskiej.

Dla pełnej realizacji powyższych celów strategicznych, w szczególności związanych z internacjonalizacją i podniesieniem jakości kształcenia, niezbędne jest zabezpieczenie wzrostu finansowania jednostki o minimum 10% w stosunku do obecnego poziomu.

13. Dostosowanie okresu kształcenia.

W świetle analiz dokumentacji SD ASP oraz wymogów stawianych przez międzynarodowe programy grantowe, rekomenduje się rozważenie wydłużenia nominalnego czasu kształcenia w Szkole Doktorskiej z 36 do 48 miesięcy. Taka zmiana umożliwiłaby doktorantom realizację bardziej ambitnych projektów badawczych, w tym obligatoryjnych komponentów międzynarodowych, bez uszczerbku dla jakości dysertacji.

W trakcie procesu ewaluacyjnego, zespół oceniający dokonał kompleksowej analizy funkcjonowania Szkoły Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych, stwierdzając spełnienie wszystkich wyznaczonych kryteriów oceny. Rezultatem tego badania jest pozytywna ocena działalności Szkoły. Należy podkreślić, że zaobserwowane niedoskonałości oraz sformułowane uwagi nie mają charakteru zasadniczego i nie wpływają negatywnie na ogólną, prawidłową dynamikę funkcjonowania jednostki. Co istotne, zespół ewaluacyjny sformułował także konkretne rekomendacje, wskazując sposoby wykorzystania zidentyfikowanych obszarów do poprawy jakości kształcenia, co może stanowić wartościowy impuls rozwojowy dla SD ASP. Jednogłośnie uznano, iż proces kształcenia doktorantów w tej Szkole zasługuje na wysokie uznanie i ocenę pozytywną. Cechuje go bowiem wysoka spójność organizacyjna, bardzo dobry poziom merytoryczny prowadzonych zajęć oraz znaczące zaangażowanie wykwalifikowanej kadry akademickiej. Wspomniane atrybuty tworzą sprzyjające środowisko dla efektywnej realizacji indywidualnych projektów badawczych młodych naukowców, a także przyczyniają się do ich wszechstronnego rozwoju naukowego i artystycznego.

Zespół Oceniający rekomenduje przeprowadzenie kolejnej ewaluacji Szkoły Doktorskiej prowadzonej przez Akademię Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie za sześć lat, zgodnie z art. 259 pkt 2 ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.)

VI. OCENA I UZASADNIENIE

Ocena końcowa:

pozytywna

Uzasadnienie:

Zespół oceniający dokonał oceny Szkoły Doktorskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie oraz prowadzonego przez nią procesu rekrutacji i kształcenia doktorantów w sposób wysoce pozytywny. W celu zapewnienia czytelności oraz transparentności oceny, szczegółowe uwagi i oceny dotyczące poszczególnych kryteriów znajdują się w raporcie. Dokument ten zawiera szczegółową analizę każdego aspektu funkcjonowania Szkoły Doktorskiej, w tym również komentarze do procesu rekrutacji, organizacji kształcenia, współpracy ze środowiskiem akademickim oraz samorządem doktorantów. Dzięki temu raport stanowi nie tylko podstawę podjętych wniosków, ale również użyteczne narzędzie wspierające dalsze doskonalenie działalności Szkoły Doktorskiej.

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest finansowany
ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

KEN

2023-2027

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY